

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Ἐξοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Ἐξηγήσεις.

Τὰ ἐν τῷ « Φορολογουμένῳ » ἐκτεθέντα ἐν δυοῖν αὐτοῦ φύλλοις περὶ τῆς ἀπό τοῦ Βουλευτηρίου ἀποχωρήσεως τῶν ἀντιπολιτευομένων Βουλευτῶν καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς ὃν ἐδώσαμεν εἰς τὸ διάβημα ἐκεῖνο τῆς ἀντιπολιτεύσεως, κατεκρίθησαν παρὰ τοῦ καλλίστου συναδέλφου « Ταχυδρόμου Πατρῶν », καὶ ἐχαρακτηρίσθησαν οὐχὶ ὡς ἔκφρασις τοῦ πολιτικοῦ φρονήματος τοῦ τόπου, ἀλλ' ὡς ἀτομικαὶ τῶν γραφόντων ἰδέαι, ὧν τὴν ὀρθότητα οἱ πλείοτεροι παρ' ἡμῖν δὲν ἀναγνωρίζουσιν. Ἡ ἐπίκρισις αὕτη ἐγένετο, τῇ ἀληθείᾳ μετὰ μετριοπαθείας καὶ μετὰ τοῦ προσήκοντος εἰς τοιαύτην συζήτησιν ὕψους, τοῦτο δ' ἐθαυρῶναι ἡμᾶς νὰ δώσωμεν ἀναγκαίως τινὰς ἐξηγήσεις πρὸς πληρεστέραν διαφώτισιν τῆς συναδέλφου ἐφημερίδος, ὡς πρὸς τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῶν παρ' ἡμῶν ἐκτεθέντων. Λέγομεν δὲ ὅτι τὸ ὕψος τῆς συναδέλφου ἐθαυρῶναι ἡμᾶς εἰς τοῦτο, διότι τῇ ἀληθείᾳ, πρὸς τὰς πλείους τῶν τοπικῶν ἐφημερίδων συνήθως οὐδεμίαν διάθεσιν αἰσθανόμεθα νὰ συζητήσωμεν, διότι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παρὰ ταῦταις ἡ συζήτησις καὶ αὐτῶν τῶν γενικωτέρων θεμάτων, ἐστὶ εὐρύσταδιον προσωπικῶν ἀντεγκλήσεων, ὑπαινιγμῶν ἀσχετῶν, ἔστι δ' ὅτε καὶ ὕβρεων οὐχὶ ἐκ τῶν μετριωτέρων. Ἐν τούτῳ εὐρηται καὶ ἡ ἐξήγησις τῆς ἀφασίας ἡμῶν, ὡς αἰεὶ προκαλούμεθα εἰς παρόμοιον στάδιον συζητήσεως. Ἡ μετριοπάθεια καὶ ἡ πρὸς ἡμᾶς ἀβροφροσύνη τοῦ συναδέλφου « Ταχυδρόμου Πατρῶν » μᾶς ὑποχρεοῖ ν' ἀπαντήσωμεν δικαιολογούντες τὸν χαρακτηρισμὸν ὃν ἐδώσαμεν εἰς τὴν ἀποχώρησιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Καὶ πρῶτον εἶναι ἀνάγκη νὰ δηλώσωμεν ὅτι οὐ μόνον δὲν ἀξιούμεν ὅτι ἀντιπροσωπεύωμεν ἐν τῇ δημοσίῳ τὸν τόπον, ἀλλ' ὅτι οὐδ' ἐξ ἐντολῆς τινὸς διερμηνεύομεν τὸ πολιτικὸν φρόνημα, τὰς ἰδέας, ἢ τὴν περὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων γνώμην ὠρισμένης τάξεως παρ' ἡμῖν διὰ νὰ ἀξιῶμεν ἀπεριόριστον πίστιν εἰς τὰς ἐκφάνσεις ἡμῶν. Τὸ ἔργον ἡμῶν εἶναι ταπεινότερον· ἐπὶ παντὸς σπουδαίου ὁπωσδήποτε πολιτικοῦ ζητήματος, ὅπερ προσπίπτει εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κοινου, προσπαθοῦμεν νὰ διδῶμεν τὸ κοινὸν φρόνημα καὶ ἀναλαμβάνομεν νὰ τὸ διερμηνεύσωμεν ἐν τῇ δημοσίῳ, ὅπως τὸ ἀντελήφθημεν, πρὸς διαφώτισιν ἐκείνων οἵτινες καθήκον ἔχουσι νὰ γνωρίζωσι πῶς ἡ κοινὴ γνώμη κρίνει καὶ ἀποφαινεται περὶ ζητημάτων κοινου ἐνδιαφέροντος. Βεβαίως ἐν πᾶσιν ἢ ἀντίληψις ἡμῶν αὕτη δὲν εἶναι ἀσφαλής· ἀναμφιβόλως πολλάκις θὰ ἐπλανήθημεν καὶ θὰ ἐπαργυρώσαμεν τὴν διάθεσιν ἢ τὴν γνώμην τοῦ κοινου, εἴτε περὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, εἴτε περὶ τῶν πολιτευτῶν, ὅπερ δὲν διστάζομεν νὰ ὁμολογήσωμεν. Ἐκεῖνο ὁμῶς ὅπερ δὲν διστάζομεν ἐπίσης νὰ ἰσχυρισθῶμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐστὶν ὅτι, ἐὰν ἐνίοτε δὲν διερμηνεύομεν ὀρθῶς καὶ ἀκριβῶς τὸ κοινὸν φρόνημα, προῆλθε πάντοτε εἴτε ἐξ ἀδυναμίας, εἴτε ἐκ παρρηγορίας πολλῶν σχετικῶν περιστάσεων, οὐδέποτε ὁμῶς ἐκ μεμελετημένης διαστραφῆς τῶν ἀντιλήψεων, πρὸς ἐξυπη-

ρέτησιν πολιτικῶν συμφερόντων ὠρισμένων ἀτόμων, ἢ διακεκριμένης πολιτικῆς ομάδος. Διὰ ν' ἀποφεύγωμεν δ' ὅσον οἶοντε πλείοτερον τὴν πλάνην περὶ τὴν ἀντίληψιν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ δημοσίου φρονήματος, δύο τινὰ λαμβάνομεν ἐφ' ἑαυτῶν τὸ ἐν ἐξ ὑποκειμένου, τὸ ἕτερον ἐξ ἀντικειμένου. Προσπαθοῦμεν δηλονότι ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ κρατῶμεν ἑαυτοὺς ἀμετόχους παντόφρατριαστικοῦ πνεύματος μὴ συνταυτίζοντες οὔτε τὴν προσωπικότητα ἡμῶν, οὔτε τὰς ἰδέας, οὔτε τὴν δημοσιογραφικὴν ἐργασίαν, πρὸς οὐδὲν τῶν παρ' ἡμῖν κομμάτων ἅτινα σχεδὸν πάντοτε κακῶς κρίνουσι περὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, αἵτε μὴ ἔχοντα ἐλευθέρην τὴν κρίσιν καὶ ἀνεπιφύλακτον τὴν ἔκφρασιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀναζητοῦμεν τὸ ἀγνὸν κοινὸν φρόνημα εἰς τὰς καθυπερτέρας πηγὰς του, αἵτινες δὲν εἶναι βεβαίως ἐκεῖ ὅπου συζητοῦνται ἐπιμονώτερον τὰ πολιτικὰ ζητήματα, οὐδὲ εἰς τοὺς κύκλους ἐκείνων οἵτινες ἀπεκδέχονται ἴδια καὶ ἀτομικὰ ὄφελ' ἐκ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης τροπῆς τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, ἀλλ' εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργαζομένων καὶ φορολογουμένων πολιτῶν εἰς τὴν τάξιν ἐκείνην ἢ πλείοτερον βαρύνει ἢ κακοδιοικησις καὶ ἐν τῇ πλείοτερον ποθεῖται ἡ εὐνομία καὶ ἡ τάξις.

Μὲ τὰ δύο ταῦτα ἐφ' ἑαυτῶν νομιζόμεν ὅτι κατορθοῦμεν, ἀν ὅχι πάντοτε, τοῦλάχιστον ἐνίοτε νὰ διαβλέπωμεν τὸ ἀμύγες κοινὸν φρόνημα τοῦ τόπου ἐπὶ τῶν ἀναγκνυομένων ἐκάστοτε ζητημάτων καὶ τολμῶμεν νὰ τὸ δικτυπῶνωμεν ὡς ἔκφρασιν αὐτοῦ· μὲ τὰ ἴδια δὲ ταῦτα ἐφ' ἑαυτῶν ἐπισκοπήσαντες καὶ τὸ τελευταῖον διάβημα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῇ κοινῇ τοῦ τόπου γνώμῃ, ἐχαρακτήρισαμεν αὐτὸ ὅπως τὸ ἀντελήφθημεν.

Δεύτερον, δὲν εἶναι ἀκριβὲς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀποχωρήσεως διὰ νὰ ἐξευτελίσωμεν τὸ διάβημα τοῦτο τῆς ἀντιπολιτεύσεως· τούναντίον τὸ νὰ ἐπανερχόμεθα εἰς αὐτὸ δεικνύει ὅτι πολλὴν περιάπτωμεν εἰς αὐτὸ σπουδαιότητα, διότι μόνον αἱ σατυρικαὶ ἐφημερίδες συνεχῶς ἐπανέρχονται ἐπὶ τὰ αὐτὰ γελοῖα· αἱ ἀξιῶσιν ὁμῶς ἐξ αὐτῶν ὅτι σπουδαιολογούσιν μόνον ἐπὶ τῶν σοβαρῶν ζητημάτων ἐπανέρχονται ἐπανειλημμένως καὶ πολλάκις, μέχρι τελείας αὐτῶν ἐξαντήσεως. Ἄλλως ἡμεῖς οὕτω ἐπὶ λέξει ἐδηλώσαμεν ποῖαν σημασίαν ἀπεδίδαμεν εἰς τὸ γεγονός. Ἐὰν εἶναι ἀνάγκη, ἐγράφομεν, νὰ ἦναι τις δεινὸς πολιτειολόγος διὰ νὰ κρίνῃ ὅτι ἡ πανηγυρικὴ ἀποχώρησις ἐκατὸν Βουλευτῶν ἐκ τοῦ Βουλευτηρίου ἐστὶ γεγονός σοβαρώτατον καὶ ὅτι κυρορεῖ πολιτικὴν ἀνωμαλίαν ἐπίσης σοβαρὰν κτλ. Ἐἶναι ὁμῶς ἀληθὲς ὅτι ἰσχυρισθημεν ὅτι τὸ πολιτικὸν τοῦτο γεγονός δὲν ἐνεποίησε παρὰ τῷ ἑλληνικῷ τῶν ἐπαρχιῶν κοινῷ ἀλόγῳ πρὸς τὴν ἀκρότητα αὐτοῦ ἐντύπωσιν, ὅτι δὲν ἐλογίσθη ὡς μέτρον πολιτικὸν ἀναπόφευκτον, ὅτι δὲν συνετάραξε τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ εἰς βαθμὸν ἐπιφρόδον ὡς ἴσως προσεδόκατο. Ἄραγε ἐπὶ πᾶσι περιστατικὰ ἰκανὰ νὰ πείσωσιν ὅτι κακῶς ἀντελήφθημεν τὰ τῆς διαθέσεως τοῦ τόπου πρὸς τὸ πραξικόπημα τῆς ἀντιπολιτεύσεως; Κατὰ τινὰ τρόπον ἐξεδηλώθη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ, ἢς ἀπαντες αἱ βουλευ-

ται συμμετέσχον τῆς ἀποχωρήσεως, ἐμφαντικῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ διαβήματος τούτου; εἰς ποῖον βαθμὸν ἀνησύχησε τὸ κοινὸν ἐνταῦθα ἐπὶ τῷ ἐκρύμῳ τούτῳ μέτρῳ καὶ πόσοι ἐπίστευσαν παρ' ἡμῖν ὅτι τοῦτο ὑπερηγορήθη ὑπὸ τῆς ἰδέας τῆς κοινῆς σωτηρίας καὶ ὅτι θὰ ἀποβῇ παρεκτικὸν ἀποτελεσμάτων σοβαρῶν; Ἡ παντελής λήθη εἰς ἣν περιέστη σχεδὸν ἤδη τὸ μέγα τοῦτο τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατώρθωμα, μαρτυρεῖ περὶ τῆς ἀντυπώσεως ἣν παρήγαγεν, ἢ δὲ οἰκρὰ ἀποτυχία ἣν ὑπέστησαν ἀπόπειραι τινὲς ἐνταῦθα, πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ γόητρου τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δι' ἀγοραίων διαδηλώσεων καὶ λοιπῶν, δεικνύει νομιζόμεν ἐμφανῶς ὅτι καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἀπολαύει παρ' ἡμῖν πλήρους ἐμπιστοσύνης. Ὅτι δὲ ἡ ἀντιπολίτευσις ἄλλα προσεδόκα τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διαβήματος τῆς, μαρτυρεῖ τοῦτ' αὐτὸ τὸ διάβημα· διότι ἄνδρες πολιτευταὶ πεπειραμένοι, ἀξιῶντες νὰ διοικήσωσιν τὸν τόπον, δὲν προβαίνουν εἰς τὰ τολμηρότερα ἐγχειρήματα διὰ μόνην τὴν εὐχάριστον τῆς ἐπιχειρήσεως τῶν καὶ μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ φανερωθῇ ἐναργῶς ὅτι πολιτεύονται καὶ ὀρῶσι παρὰ τὴν γνώμην τοῦ τόπου.

Οὕτε ἡ ἄλλη φιλικὴ παρατήρησις τῆς συναδέλφου ὅτι παραγνωρίζομεν τὸ παρ' ἡμῖν ἐνυπότακτον ἀντιπολιτευτικὸν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως πνεῦμα ἐστὶν δικαίον, διότι οὐδαμῶς παρεγνώρισαμεν τοῦτο, δὲν ἐλλείψαμεν δὲ νὰ διατυπώσωμεν τὰς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἰδέας μεγάλης μερίδος ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, ὅπότεν ἐπρόκειτο ἡ συζήτησις ἢ ἐν τῇ Βουλῇ ἐπιψήφισις μέτρων τὰ ὁποῖα ἡ συνείδησις τοῦ τόπου ἀπέστεργε καὶ κατεδίκαιζε. Δὲν δυναμέθα νὰ μὴ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι ἐν μέρει τὸ ἐνεστὸς Κυβερνητικὸν σύστημα δὲν ἐπιδοκιμάζεται παρ' ἡμῖν· ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὡς πᾶσα Κυβέρνησις ἐπιβαλλοῦσα φόρους βαρεῖς, δὲν εἶναι πολὺ δημοτικὴ· ὅτι ἴδια ὃ ἐπὶ τοῦ οἴνου φόρος, ὅστις μόνος ἐκ τῶν ἀρτι ἐπιβληθέντων ἐλογίσθη εὐλόγως καθολικὸς, πολλοὺς κατέστησε καὶ κρατεῖ δυσμενεῖς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐλέγχει ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπεδοκιμάσθη ἐν τῇ ἀποχωρήσει τῆς, τὴν δὲ μᾶλλον ὅση πρὸς οὐδὲν τῶν ζητημάτων ἅτινα ὁ τόπος ἀπέστεργε συνευδασθη ἢ συνέπεσεν ἢ πολυθρύλλητος ἀποχωρήσας, οὐδ' ἐδειξε μέχρι τοῦδε ἡ ἀποχωρήσασα κοινοβουλευτικὴ δύναμις ὅτι κέκτηται ἀρκούσαν ἰκανότητα καὶ πλήρη ἐνότητα, ἵνα ἔλθῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου. Ἀναμφιβόλως ἡ στάσις τοῦ δημοσίου φρονήματος ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ τὸ πραξικόπημα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἤθελεν εἶσθαι ἄλλοῖα, ἐὰν ὁ τόπος ἦτο πεπεισμένος ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις αὕτη συνέπηξε περὶ αὐτὴν τὰ στοιχεῖα ἰσχυρὰ καὶ βιωσίμου Κυβερνήσεως καὶ κατήρτισε ἴδιον πρόγραμμα ἀξίον πραγματοποιήσεως. Δὲν ἐπρόκειτο λοιπὸν νὰ δείξωμεν ὅτι ὁ τόπος ἀποστέρων τὴν ἀποχώρησιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, στέργει τὸ Κυβερνητικὸν σύστημα ἐν πᾶσιν, ἀλλ' ὅτι ἡ ἀποχώρησις τολμηθεῖσα ὡς μέτρον ἀκροτάτης ἀντιδράσεως δὲν ἐπεδοκιμάσθη ἐνταῦθα, οὐδ' ἐλογίσθη μέτρον σωτηρίας τοῦ τόπου ἀναπόφευκτον.

Δὲν πρέπει ἐν τούτοις νὰ ἐκληφθῶμεν ὅτι λέγοντες τοῦτο ἐννοοῦμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶ-

ναί ανεκτή ως κακόν αναπόφευκτον και ότι μόνον δὲν ἐπανίσταται ὁ λαὸς διὰ τὴν ἔλλειψιν ἄλλης καλλιτέρας διαδόχου. Δὲν θὰ εἴπωμεν βεβαίως τοῦτο ἐν θέλωμεν νὰ ὄμεν εἰλικρινεῖς καὶ πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ, καὶ πρὸς τοὺς εἰς αὐτὴν ἀποτεινόμεθα. Ἡ Κυβέρνησις βεβαίως ἔσφαλεν ἐν πολλοῖς, τὸ οικονομικὸν αὐτῆς σύστημα δὲν εἶναι ἀμοιρὸν σπουδαίων ἐλαττωμάτων, ὁ τόπος ἀγθεται ὑπὸ τὸ βάρος φόρων τινῶν κακῶς μεμελετημένων ἢ ἄκρα φειδῶ ἥτις ἔπρεπε νὰ χαρακτηρίζῃ τὴν διαχείρισιν τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὴν οικονομικὴν αὐτῆς; ἐξάντλησιν, δὲν διέπει τὴν ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄλλα τινὰ δευτερεύοντα δύναται τις νὰ προσάψῃ αὐτῇ δικαίως; ἀλλ' οὐδεὶς ἀφ' ἐτέρου δύναται ν' ἀρνηθῆ τὰς προσπάθειαις τῆς πρὸς τὴν οικονομικὴν ἀνάρθωσιν τοῦ τόπου, πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς συγκοινωνίας, πρὸς σύνταξιν τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων, πρὸς ἀξιοπρεπεστέραν τοῦ Κράτους παράστασιν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς νομοθεσίας, πρὸς κανονικωτέραν διαρρύθμισιν ὄλων τῶν κλάδων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας. Οὐδεὶς ἐπίσης δύναται ν' ἀρνηθῆ ὅτι ἡ βαρεῖα φορολογία καθ' ἣς ὁ τόπος γογγύζει ἐστὶ μέχρι τινὸς συνέπεια ἀναπόφευκτος πολλῶν ἀτασθαλιῶν τοῦ παρελθόντος καὶ ἀγκυρα σωτηρίας τοῦ μέλλοντος καὶ ὅτι αἱ παρατηρούμεναι εἰσέτι περὶ τὴν διοίκησιν καὶ τὴν διακρίσιν τῶν ἐξουσιῶν παρεκτροπαί, εἰσὶ δυσθεράπευτα ἀποτελέσματα κακῶν ἐξἑων παλαιῶν, καθ' ὧν οὐδὲν δύναται ἀμέσως ἢ χρηστοτέρα κυβερνήσις.

Τοιαύτην περὶ τῆς Κυβερνήσεως διαβλέπομεν ἡμεῖς γνώμην ἐν τῷ δημοσίῳ φρονήματι ἐὰν ἄλλοι ἄλλοιαν διακρίνουσιν αὐτῆν, δὲν πταίομεν οὕτε ἡμεῖς οὔτε αὐτοί, ἀλλ' ἡ περίοδος ἦν διανύομεν εἰς ἑτέρον καθ' ἣν συγκρούονται μετὰ θερμῆς ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς πάθη ἰσχυρά, καθ' ἣν δοκιμάζονται νέαι μέθοδοι πρὸς βελτίωσιν καὶ προαγωγὴν τοῦ τόπου, καθ' ἣν πολιτικαὶ φιλοτιμίαι προσβεβλημένοι εἰς τὰ καιρία ἐπιτηδεύονται πάντα τρόπον καὶ αὐτὴν τὴν διαστροφὴν τῶν πραγμάτων, ἵνα διασωθῶσιν ἐκ τῆς μομφῆς ὅτι ἠτήθησαν ἐν νομίμῳ ὄγῳ, ῥητῇ καὶ ὠρισμένη ἔκφρασις τοῦ δημοσίου φρονήματος ἐστὶ πρᾶγμα δυσχερές, ἂν ὄχι καὶ ἀδύνατον.

Γνώμη Ἐμπόρου.

Μετὰ ψυχικοῦ ἄλλοιτος τὸ ἡμέτερον ἔμπόριον παρακολουθεῖ τὰς σκέψεις καὶ τὰς πράξεις τῆς πλειοψηφίας τοῦ δημοτικοῦ ἡμῶν συμβουλίου, καὶ μετὰ τινος θλίψεως, ἅμα δὲ καὶ ἀπελπισίας παρατρεῖ ὅτι ἐνῶ τοῦτο ἐστὶν ὁ μέγιστος τῶν παραγόντων τοῦ Δήμου, οὐ μόνον δὲν ἐλήφθη φροντίς περὶ προστασίας καὶ ὑποστήριξιν ἢ θεραπείας τινος, ἀλλ' ἐξ ἐναντίου κρατύονται αἱ ἀφορμαὶ ἐξ ὧν ἀπὸ καιροῦ ἤρξαστο δεινῶς πάσχειν καὶ ἀποφράσσεται πᾶν θεραπευτικὸν μέσον πρὸς ἐπαναφορὰν τοῦ ἐκδιωχθέντος καὶ ὄλον ἐκδιωκομένου ἐπαρχιακοῦ ἔμπόρου.

Καὶ ὄντως ἐνῶ πάντες οἱ τοῦ δήμου πόροι εἰσίουσαν ἐξαντλούμενοι, ἐνῶ τὰ οικονομικὰ αὐτοῦ εἰσὶ λίαν δυσάρεστα, οὗτοι δὲν σκέπτονται, ὡς ὠφείλου, πῶς νὰ περιστρίψωσι τὰς δαπάναις διὰ τῆς δυνατῆς καὶ συνευτέρας οἰκονομίας καὶ πῶς νὰ συντρέξωσι καὶ προαγάγωσι τὰς παραγωγικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, διὰ παντὸς τρόπου καὶ πάσης θυσίας, ἵνα καὶ τὴν ὑλικὴν εὐημερίαν τῶν δημοτῶν βελτιώσωσι καὶ τὰς προσόδους τοῦ Δήμου αὐξήσωσιν, ἀλλὰ παλαίουσιν ἀγωνιωδῶς πῶς νὰ μεγεθύνωσι τὰ χρέη τοῦ Δήμου διὰ προσθήκης δανείων, καὶ δανείων λαχειοφόρων ἐγκρηπτόντων ὑπονόμων κατὰ τοῦ χρέματος τῶν ἀπλοστέρων, πῶς νὰ χρηρηθῶσι δωρεὰς τοῖς ἀναληφθέντοις τῶν κατασκευῶν ἱπποσιδηροδρόμων, πῶς νὰ παραχωρήσωσιν ἐπιζημιωδέστερα διὰ τὸν Δήμον καὶ λίαν ἀκαίρως τὸ φωταεῖον, πῶς νὰ ποιήσωσιν ἔργα πολυτελείας, εἰς δημοτικὸν κατὰστημα κλπ.

καὶ πῶς νὰ πιέσωσι καὶ μειώσωσι τοὺς ὑλικούς πόρους τῆς πόλεως, ἢ ὅποια διὰ τριῶν παραγόντων συγκατεῖται, καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων ἐρείδει τὰς ἐν τῷ μέλλοντι ἀγαθὰς ἐλπίδας αὐτῆς.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸν πρῶτον παράγοντα τὸν καὶ κτηματικόν, οὗτος ἀποκλειστικῶς περιορίζεται εἰς τὴν παραγωγὴν σταφιδοκαρποῦ καὶ ἐκτός τοῦ ὅτι εἰς ὁ σημεῖον εὐτελείας περιέστησαν ἢ ἢ αἰτιμαὶ αὐτοῦ, καὶ τὸ μέλλον δείκνυται μᾶλλον δυσάρεστον, ὡς ἐκ τῆς ἀφθονίας τῶν φυτειῶν, τῆς ἀνατιμήσεως τῶν ἡμερομισθίων καὶ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ καρποῦ, ἐν ταῖς τῆς καταναλώσεως ἀγοραῖς. Ἀλλὰ καὶ δὲν δύναται νὰ κυρηθῆ ἐπὶ ὑπεροχῇ οὐδ' ἀπέναντι τῆς Κυλλήνης, οὐδὲ νὰ ἐλπίσῃ ἐπὶ μελλούσῃ προαγωγῇ, διότι ἅπαν τὸ ἔδαφος τῆς καλλιεργησίμου γῆς εἶναι ἢ ἢ πρὸ πολλοῦ κεκαλυμμένον ὥστε ἡ κτηματικὴ ἡμῶν πρόσδοσις δὲν ἔχει τι τὸ ἀξίον λόγου, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἄλλα μέρη, οὐδ' ἡ κτηματικὴ ἐν τῷ δήμῳ μας τάξις δύναται νὰ θεωρηθῆ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι συντήρησιν αὐτῆς καθ' ὅλα ἐξησφαλισμένην, εἰ μὴ ἔχῃ συναρωγούς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἔμπόριον.

Ὡς πρὸς τὸν δεῦτερον παράγοντα τὴν βιομηχανίαν οὐδ' αὐτὴ ἔχει τι τὸ κολακευτικὸν διὰ τὴν πόλιν, δυναμένη νὰ παραβληθῆ μετ' ἐκείνην τῆς Τριπόλεως καὶ Καλαμών, ἀλλὰ καὶ ταύτην, ἥτις παρ' ὄλου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου θεωρεῖται ὡς ἡ εὐεργετικώτερα γαλακτοῦχος τροφὴ, οὐ μόνον τῶν πόλεων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν μᾶλλον ἀγωνιωτέρων ἐθνῶν, ἀντὶ νὰ συντρέξωσι καὶ προστατεύωσι διὰ παντὸς μέσου καὶ πάσης δυνάμεως, ἐξ ἐναντίου φθοροῦσι καὶ καταπιέζουσιν, θέτοντες ἐμπόδια καὶ δυσκολίας εἰς πᾶν αὐτῶν προοδευτικὸν βῆμα, ὡς λ. χ. ἀντὶ νὰ χορηγῶσι τὸ ἀναγκαῖον τοῖς ἐνταῦθα ἐργοστασίοις ὕδωρ μετρίαν καὶ ἠλαττωμένην, ἐξ ἐναντίου οἱ λάτρεις αὐτοῦ τῆς νεωτέρας προόδου τῶν συμφερόντων τοῦ Δήμου, ἡδυσῆσαν κατὰ δραχ. 30 τὸ δράμιον, ἀφίνοντες ἐν Αἰγλυκαδὶ καὶ τισὶ ἄλλαις κρήναις νὰ βῆ τὸ ὕδωρ νύκτωρ καὶ ἡμέραν, ἀσκοπῶς κατασταλόμενον ἄλλως τε εἰ μὲν οἱ πολῖται διψῶσι δὲν πρέπει νὰ χορηγῆται ὕδωρ τοῖς ἐργοστασίοις, ἢ ἢ δ' ἐπιτραπέισις τῆς χορηγήσεως δὲν πρέπει νὰ νομοθετῆται ἐξαιρέσεις ἐπιβαρυντικῆς, διότι καὶ τὰ ἐργοστάσια ταῦτα εἶναι πηγὴ τροφῆς μεγάλου ἀριθμοῦ συμπολιτῶν μας.

Ἡδὴ ὑπολείπεται νὰ ἐμιλήσωμεν περὶ τοῦ τρίτου παράγοντος τοῦ καὶ οὐσιωδέστερου, ὅστις εἶναι τὸ ἔμπόριον. Τοῦτο ὡς ἐστὶ γνωστὸν καὶ τοῖς μᾶλλον ἐστερημένοις νοήσεως καὶ δράσεως προήγαγε τὴν ἡμετέραν πόλιν, εἰς ὃ πάντες ὄρωμεν εὐχάριστον σημεῖον, καὶ ἀπ' αὐτοῦ καὶ μόνου οἱ ἐπιτετραμμένοι δέον νὰ ἐλπίσωσι τὴν συγκράτησιν τοῦ παρόντος καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ μέλλοντος, διότι ἐξ αὐτοῦ θεραπεύονται αἱ πλείεσται δημοτικαὶ ἀνάγκαι, ἐξ αὐτοῦ συντηροῦνται τὰ ἐν τῇ πόλει φιλοanthρωπικὰ κατὰστήματα, καὶ ἐξ αὐτοῦ τρέφονται τὰ τρία τέταρτα τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ἀλλὰ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον πρὸς ὃ ἐγένοντο ἐκ μέρους τοῦ Ἐμπορικοῦ συλλόγου ζητηραὶ παραστάσεις, περὶ τῆς ἀνάγκης ἐπιγαίου προστασίας, χάριν τοῦ τόπου καὶ αὐτῶν τῶν προσόδων τοῦ Δήμου, οὐδεμίαν προσοχὴν ἔδωκεν μάλιστα ἐν νεαρόν μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, δημοσίᾳ ὠνόμασε τὰς παραστάσεις ταύτας ὡς σκοπούσας ἰδιαιτέρως ἀτόμων συμφέροντα! Ἡ ἐκ τοῦ ἔρκους τῶν χειλέων τοῦ κ. συμβούλου ἐκφυγούσα λίαν ἄδικος βλασφημία, χαρακτηρίζει νεανικὴν ἀπερισκεψίαν ἀναξίαν παρατηρήσεως. Μὰ τὸ εὐλογημένο παιδί! δὲν ἐξέτιμησε πρεπόντως τὰς εἰλικρινεῖς καὶ σοβαρὰς προσπάθειαις, αἰτήσεις καὶ παραστάσεις τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, δὲν ἐσεβάσθη τουλάχιστον τὰς πολιὰς τρίχας τῶν εἰς τὸ Δημαρχεῖον προσελθόντων εἰσοσιπέτων ἔμπόρων φίλων τοῦ μακαρίτου Πατρὸς σου, συμπολιτῶν αὐτοῦ, ἅτε δὴ καὶ ψηφοφόρων του; Ἄς μάθῃ αὐτός τε καὶ οἱ ἑμόφρονες τοῦ, ὅτι οὐδεὶς οὐδὲν ὑπερἑαυτοῦ

ὑπεροβούλως ἐξητήσαστο, παρὰ μόνον, ὅτι συντελεῖ πρὸς θεραπείαν τοῦ χαλαρωθέντος ἐλατηρίου τῆς κινήσεως τοῦ ἰσχυροτέρου παρ' ἡμῶν παραγόντος τοῦ ἔμπορίου, ὅπερ ἤδη τρέχει τὸ πρῶτον στάδιον τῆς φθίσεως.

Ἡ πόλις ἡμῶν πληροῖται θάρεις τοπικούς φόρους, ἐν σχέσει πρὸς τὰ εἰσοδήματα αὐτῆς, καὶ ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἄλλας ἐφαμιλλοῦς πόλεις. Δὲν μοῖ μένει δ' ὃ ἐλάχιστος διαταγμός, ὅτι θὰ ἐκπλαγῆ ὅστις δὲν ἔσχε ποτὲ τὴν περιέργειαν νὰ μάθῃ ὅτι δημοτικὸν καὶ λιμενικὸν φόρον ἡ πόλις ἡμῶν πληροῖται ἕνα ἑκατομύριον καὶ διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας δραχμὰς μέχρι ἐνός καὶ ἡμισσεως ἑκατομμυρίου!

Μυριοστὴ ἴσως φορὰ εἶναι αὕτη, καθ' ἣν ἐλέχθη καὶ ἐγράφη δημοσίᾳ, ὅτι τὸ ἔμπόριον μας ἐτρέπη πρὸς ἄλλας πόλεις, ὅπως ἡ ῥοὴ ποταμοῦ τινος φραττομένη λαμβάνει ἄλλοιαν διεύθυνσιν, καὶ τὴν ἀφορμὴν τοῦ κακοῦ τούτου πάντες ἀνωμολόγησαν, μάλιστα ἐσχάτως συμπολίτης τις κατανοήσας τὴν καχερίαν τοῦ ἔμπορίου μας, καὶ τὸ αἶτιον τοῦ κακοῦ, καὶ πονῶν φαίνεται τὸν τόπον διὰ τινος δημοσιεύματος, ἐν τῷ ὑπάρθ. 73 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος Ἐπί τὰ Πρόσω» ἀπέδειξε διὰ τῶν ἀλκωνθέντων ἀριθμῶν οὐχὶ τὴν ῥαχητικὴν, ὡς εὐσχήμως γράφει, ἀλλ' ἀξιοδάκρυτον καρκινεβατικὴν τοῦ ἔμπορίου μας πρόδοον ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἄλλας ἐφαμιλλοῦς πόλεις, τὰς πρὸ δεκαετίας καὶ δεκαπενταετίας ῥιπτούτας ζηλότυπα καὶ φθονερὰ βλέμματα πρὸς τὴν ὀργώσαν καὶ ἐπικερδῆ κίνησιν τῆς ἡμετέρας ἔμπορικῆς ἀγοράς.

Λοιπὸν τὸ δημοτικὸν ἡμῶν συμβούλιον παρέσχεν τὸ προνόμιον τῶν ἱπποσιδηροδρόμων ἐπ' ἀμειβῆ δραχ. 100,000 ἐφοῦ εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἐν προηγουμένη ἐποχῇ ἑταιρία δεδοκιμασμένης εἰδικότητος καὶ παρέχουσα τὰς αὐτὰς ἐγγυήσεις προσεφέρθη ἄνευ ἀμοιβῆς ἐπιμένει νὰ ἐκμισθῶσῃ καὶ τὸ φωταεῖον λίαν ἀκαίρως, καὶ λίαν ἐπιζημιῶς ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλων προτάσεις, καὶ ἐψήφισε λαχειοφόρον δάνειον τεσσάρων ἑκατομμυρίων, περὶ οὗ κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ εἴπωμεν τὰ ἐπόμενα.

Ὁ ἀφελῆς τῶν Πατρῶν κάτοικος ἐρωτᾷ, πρὸς τι τὸ δάνειον δίδεται λαχειοφόρον καὶ οὐχὶ ἀπλοῦν ὡς ἐχορήγησε τοῦτο ἡ Τράπεζα; Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἡ ὀξυδερκὴς διάνοια ἐνός Κοσμοπολίτου (ἔχοντος φαίνεται τὴν αὐτὴν μετὰ τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου γνώμην) ἀπήντησε οὕτως διότι ὁ τόπος εἶναι παρθένο ἐκ τοιούτων ἔκμεταλλεύσεων, καὶ ὃ ἐξηκμημένος ἔκμεταλλευτῆς καὶ πεπειραμένος θαλασσιολόγος φέρων τὸ βλέμμα ἐταστικὸν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας τῆς πόλεως ἀνευρίσκει τὸ ἔδαφος λίαν γόνιμον καὶ εὐμετάλλευτον, διότι κατοικεῖται, ὡς εἰς τὸ πολὺ, ὑπὸ λαοῦ ἀπέριου καὶ ἐργατικοῦ, καθ' οὗ πρὸς τινῶν μηνῶν ἀσπλάχνως ἐπέπεσαν ἐπιτηδεῖες καὶ φερόοικος ἔκμεταλλευτῆς, διὰ τινος κροκοδήλου, καὶ ὅπως, ἀπὸ τῶν δούλων τοῦ ὅποιου ἐδέησε νὰ λυτρωθῶμεν ὑπὸ τῆς νοήμονος καὶ πατρικῆς προνοίας τῆς διοικητικῆς καὶ δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἡ διήγησις αὕτη τοῦ Κοσμοπολίτου μοῖ ἐπανεφέρε ἐν τῇ μνήμῃ τὸν θαυμασμόν ἢ κυριολεκτικώτερον εἰπεῖν, τὴν ἔκπληξιν, ἥτις μοῖ ἐπροξενήθη τότε, ὅτε παρετήρησα πρὸς ποίους ὃ ἐπέδεδίξεν ἐκεῖνος ἰχνιλάτης τοῦ χρέματος ὡθεὶ τὸ ἐλατήριον τῆς εὐνοίας τῆς τύχης. Εἶδον γυναῖκα τινα ἐρχομένην ἐκ τῶν ἄκρων τῆς πόλεως, θαρρόχλειαν, ἀδόλεσχον, ὁμιλητικὴν, πάντοτε καὶ διὰ πᾶν πρᾶγμα θαυμάζουσαν εἰς ταύτην ἢ πειθνῶς διοικουμένη τὴν ὑπὸ τοῦ ἐξηκμημένου χρηματοθήρα ἐφάνη δαψιλῆς χορηγήσασα ἀντικείμενον τι ἀξίας 6 μέχοι 8 φράγκων ἢ γυνὴ αὕτη ἐξαλλοῦ ἐκ χαρμῆς ἐπὶ τῇ ἀνελπίστῳ ὠφελείᾳ, καὶ φέρουσα θριαμβευτικῶς ἐν χερσίν τὸ δῶρον τῆς τεχνιτῆς τύχης ἅμα ὡς καταβάσα τὴν μικρὰν ἡλίμακα τοῦ κινητοῦ αὐτοῦ οἰκοθεάτρου ἢ χρηματιστικοῦ ἐργαστηρίου ἤρξαστο κηρύττουσα μετὰ μυσικῆς ὑπερβολῆς, ὡς εἰ ἦτον ὀδηγημένη, τὸ περιεργὸν τῶν πραγμάτων, ἃ εἶδε, καὶ ἀποδεικνύουσα διὰ τοῦ εἰς χεῖρας τῆς

φρομένου προϋντος της τύχης το άφιλοκερδες του καλού εκείνου χρηματιστού, άστις ταύτην εξέλεξατο ως τον καταλληλότερον κήρυκα προς περισύναξιν των άτυχών του άπειρου λαού φράγκων.

Ένταύθα όφείλω να όμολογήσω άνεπιφυλάκτως, ότι δέν έννοώ ποσώς να συγκρίνω το προκείμενον του δήμου δάνειον, με τά τεχνάσματα του τυροδιώκτη εκείνου Ευρωπαίου, καθόσον τουτο άπαγορεύεται άυστηρώς και υπό του όρθου λόγου, και υπό της ήθικης και του όφειλομένου σεβασμού προς πρόσωπα άπολαμβάνοντα μεγίστης ύπολήψεως, άλλ' άκαδημαϊκώς διά το άσύμφορον των λαχειοφόρων δανείων άνέφερα το γεγονός, έκείνο προς άπόδειξιν του ίσχυρισμού μου περί της φυσικής ροπής του άπλου λαού εις την παγίδα των λαχείων, ως οι άλλαιοι ίχθείς εις το δέλεαρ του άγκίστρου. Ουάι εις τά θυλάκια του ύπνρετικού και έν γένει έργατικού λαού, άν ή έν τοις τοιούτοις λαχείοις κρυπτομένη δελεαστική τύχη εύνόηση ύπνρετρίαν, τιθόν, ή έργάτην τινα!

Τοιαύτα Κυβερνητικά ή τραπεζοεστιαρικά ή και ιδιωτικά λαχειοφόρα δάνεια έν τε τη Αυστρία Γερμανία και τισιν άλλοις έθνεσι μετατρέψαντα την θετικήν περιουσίαν των εις άρνητικήν, πόσας εφθίμους ψυχάς προτάψαν εις τον άδην διά της άυτοχειρίας! άκριβώς έκ τοιούτων κακών όφείλουσιν οι άρμόδιοι να προσυλάξωσι τον τόπον, ου μήν αλλά και τά άπλά δάνεια τότε μόνον έπιτρέπονται υπό της λογικής και του συμφέροντος, ότε εκκληνηται να ύπνρετήσωσιν άπολύτους άνάγκας, ή να χρησιμεύσωσι εις παραγωγικά έργα μείζονος προσόδου της του τόκου πληρωμής. Ός όμως έχουσι νυν τά οικονομικά του δήμου δέν έπιτρέπεται αύθιχας δανείου διά δαπάνας πολυτελείας υιον άνέργεσιν πολυτελους δημοτικού καταστήματος κλπ. παρά μόνον δι' άπολύτους άνάγκας, και αύται εισίν ή πληρωμή του προς την Τράπεζαν όφειλομένου χρέους, άν το νέον δάνειον πραγματοποιήθη και ή έξόφλησις των κινητών χρεών δικαιολογείται ό δανειζόμενος προς άπόκτησιν της έξ άραβοσίτου τροφής του (μπομπότας ως εις των ύπαλλήλων προσφυώς εφη) δικαιολογείται προσέτι και διά της άγοράν κάρρου προς εξακολούθησιν της εργασίας του, δέν δικαιολογείται όμως ούτος, άν πειραθής να δανεισθή προς παράθεσιν παντεσπάνης έν τη τραπέζη του, καθόσον το διά την πολυτέλειαν της Τραπεζής τουτο δάνειον, θ' άποστερήση τον δανειζόμενον και της μπομπότας, και του κάρρου.

Ας άφήσωμεν λοιπόν τάς έπιτετηδευμένας φρασσιολογίας, τάς άνουσίους γραμματικάς έπιδείξεις, τους Ίερεμίας, τους Άσκληπιούς, Πλάτωνα κλπ. της προς τον πρόεδρον των άπαντήσεως των κ. κ. Συμβούλων, και άς όμολογήσωμεν όλοι, ότι ό πρακτικός, φιλόπατρος και ειλικρινής νους έπιτάσσει να δανεισθώμεν τόσα, όσα απαιτούνται διά τάς άπολύτους άνάγκας ή και διά παραγωγικών τι έργων, ν' άποφύγωμεν πάσαν περιττήν και πολυτελείας δαπάνην, να τηρηθή ή δυνατή οικονομία και ό όφειλόμενος σεβασμός προς το δημοτικόν χρέμα, να μειωθή εις 1)3 τοις 0) ό λιμενικός φόρος και να προστατευθώσιν έκ παντός τρόπου και διά πάσης θυσίας αι παραγωγικά δυνάμεις του τόπου, υιον τά κτήματα, ή βιομηχανία και το έμπόριον. Έάν μη ούτω θαδίση το δημοτικόν συμβούλιον δέν θα βραδύνη εις μέν τά βλέμματα να ζωγραφηθή ή θλίψις, εις δε τά στόματα να ψάληται ή κατάρα κατά της τοιαύτης διοικήσεως παρ' όλων άνεξαιρέτως των κατοίκων της Πόλεως.

Τελευταίων θεωρώ βλασημίαν προς τε την αλήθειαν και την έρθην κρίσιν, εάν τολμήσω να διανοηθώ, έστω και πόρρωθεν, άμφιβολίαν τινα περί της ειλικρινείας, πρακτικότητας, νοημοσύνης και πατριωτισμού του κ. Γ. Διαμαντοπούλου ως προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου του κ. Ν. Ωμοπούλου ως συμβούλου και τοις όμόφροσι τουτοις μικρά τις σύγκρισις, παρουσιάζει άψευδεις μάρτυρας της πεποιθήσεώς μου, τά άποτελέσματα του

πρακτικωτάτου και νοήμονος ιδιωτικού αυτών βίου, άτε δη και έξ ιδιοτροπίας έχω μεγίστην έμπιστοσύνην εις τάς περί διοικήσεως του Δήμου ιδέας, την τιμιότητα και των πατριωτισμόν των Κυρίων αυτών. Δ. Δ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Η έθνική έορτή της 25 Μαρτίου έτελέσθη και ένταύθα μετ' έκτάκτου λαμπρότητος και πολλού ένθουσιασμού, ποτέ ίσως άλλοτε δέν συνέπραξαν τόσον έπιτυχώς και άρχαι και ιδιωται και σωματεία προς πανηγυρισμόν της περιλειπής ταύτης ημέρας. Κατά το έτος τουτο ή τελετή απέβηλε τον τυπικόν αυτης χαρακτήρα όστις την διεκρυνε κατά τά παρελθόντα έτη, ό δε ένθουσιασμός επί τη έορτή δέν κατέλαβε μίαν ή πλειοτέρας τάξεις, αλλά διεδραμεν, ως είπειν, δι' όλου του κοινωνικού σώματος. Ητο ώραίον, τη αληθεία, το θέαμα λαού όλοκλήρου πανηγυρίζοντος έν εύφροσύνη την έπέτειον ημέραν της παλληγενεσίαις του, και ύπεμίνησκεν άρχαιοτέρας ημέρας, καθ' ός παρ' ήμιν και τά ήθη ήταν άφελεστερα, και ή προς το μέλλον πίστις άκμαιοτέρα και το έθνικόν φρόνημα θερμώτερον. Είθε ή έερα αυτη συγκίνησις συντελέση εις την άρύπνησιν των άρετών του έλληνικού λαού, αναζωπύρηση άφ' ένός μεν την όφειλομένην εις τους πατέρας μας εύγνωμοσύνην, έφ' οίς έπραξαν να σωθήσονται ήμιν πατρίδα έλευθεράν, άφ' έτέρου δε κρατύνη πάντας ήμάς, εις την προς το μέλλον πίστιν, όπερ έγκλείει τόσας του γένους έλπίδας και τέλοςίγινή άφετηρία άγνωτέρου έθνικού βίου και πατριωτικωτέρας εργασίας.

Τά της έορτής της 25 Μαρτίου περιεγράφησαν έν έκτάσει παρά των προεκδοθεισών ένταύθα εφημερίδων, προσέπεσαν δε εις τάς αισθήσεις όλων και ένεποίησαν παρά πᾶσιν βαθείας έντυπώσεις, διά να ήται αναγκαία νέα ήμετέρα περιγραφή.

Η ήμετέρα δημοτική άρχή ουδέν παρέλειπε προς έπιτυχίαν της έορτής της 25 Μαρτίου, έγένετο δε διά της φιλοκαλίας και προθυμίας της, αξία πολλού επαινου, και έτυχε των συγχαρητηρίων όλων των συμπολιτών μας..

Την πρωίαν της 25 Μαρτίου μετά την τελεσθεισαν δοξολογίαν, ό δικηγόρος κ. Π. Πασιάδης άπήγγειλε ώδαιότατον λόγον άπό του Δημοτικού καταστήματος, μετά μεσημβρίαν δε ό δημοτικός ποιητής μας κ. Ηλ. Συνοδινός ένθουσιώδες ποίημα εις την έλληνικήν σημαίαν, πολλάκις και επανειλημμένως χειροκροτήεις υπό του πλήθους. Έπίσης μετά μεσημβρίαν ό Ιατρος κ. Χρ. Κορόλλιος έν τη ένταύθα Σχολή του λαού, καταλλήλως τη περιστάσει διασκευασμένη, ώμίλησεν έν έκτάσει, μετά της χαρακτηρίζουσας αυτών πάντοτε εύγλωττίας και πολυμαθείας, περί των ναυτικών κατορθωμάτων των έλλήνων έν τω Ιερω άγώνι. Τη αυτη ημέρα έν τω Άρχαικω λυκειω ό Διευθυντής αυτου κ. Παπανικολάου και ό καθηγητής κ. Οικονομόπουλος ώμίλησαν εις έκλεκτόν άκροατήριον καλλίστους λόγους.

Οι Σύλλογοι και τά Σωματεία της πόλεως μας δέν ύστερήσαν εις τον πανηγυρισμόν της ημέρας της 25 Μαρτίου, συνετέλεσαν δε πολύ διά της συμμετοχής των εις την λαμπρότητα αυτης, λίαν συγκινητική ήτο ή έσπερινή διαδήλωσις των ένταύθα Κρητών, οίτινες και επί τη ευκαιρία ταύτη έξεδήλωσαν τους άγιους πόθους των και έχαιρέτησαν μακρόθεν την άτυχή πατρίδα των.

Χ — Έπίσης συγκινητική ήτο ή εις την εκκλησίαν προσέλευσις όλιγίστων άπλοϊκών αγωνιστών περιωζομένων άκόμη ένταύθα, φρόντων άρχαίαν του άγώνος σημαίαν και ακολουθουμένων υπό έχωριού μουσικής. Μετά μεσημβρίαν έσο τους ήχους της ίδιας μουσικής έν τη πλατεία πολλοί έσυραν τον έθνικόν μας χορόν, έν μέσφ πολλού πλήθους θεωμένου.

Η φωταψία κατά την έσπέραν απέβη σχεδόν γενική το δε πλήθος έξεχυθη εις τάς όδους άθροών και παρέμεινε μέχρι θαθείας νυκτός.

— Άξιον ιδιαιτέρας σημειώσεως έστιν ότι κατά την έορτήν ήμών ταύτην φέτος πολύ έδειξαν ένδιαφέρον εις ένταύθα έγκαταστημένοι Ευρωπαίοι και συμμετέσχον αυτης εκδηλώσαντες άδελφικά προς ήμάς αισθήματα, έφ' οίς εύγνώμονες διατελούμεν άπαντες. Άπαντες οι κκ. Πρόξενοι προσήλθον έν στολή έν τη εκκλησία και κατόπιν έν τω Δημαρχικω καταστήματι όπου έχαιρέτησαν τον κ. Δήμαρχον, την δ' έσπέραν έφωταγώγησαν λαμπρώς τάς οικίας των. Καί όλων των άλλων ξένων αι οικίαι φιλοκάλως έφωταγώγηθησαν. Οι μηχανικοί της Γαλλικής άποστολής έπεδειξαν το πολλήν φιλοκαλίαν και εύμνη προς τον τοπον αισθήματα συνπανηγυρίσαντες μεθ' ήμων έν ειλικρινει χαρά και ένθουσιασμω, ή δε Ιταλική παροικία υπό την προεδρείαν του κ. Τζούκαλη μετ' άδελφικών αισθημάτων σύσσωμος συμμετείξε της αγαλλιάσεως του τόπου.

Πολύ ήρесе και κατεχειροκρατήθη υπό του πλήθους ό φανταστικός φωτισμός του ήμετέρου Θεάτρου, δν διενήργησε φιλοτίμως ό διευθυντής του ένταύθα άερίοφωτος κ. Τσουκόλιας.

Τό ένταύθα Άγγλικόν προξενείον, μ' όλον ότι είχεν άπό της προτεράιας φιλοκάλως διασκευασθει να φωταγώγηθι δι' άερίου, έμεινεν άφώτιστον, διότι την ιδίαν εκείνην ημέραν άνηγγέλθη αυτω έπισήμως ό θάνατος του Δουκός της Αλμπανυ, υίου της βασιλεύσεως Βικτωρίας.

Δυστυχώς έγένετο άποπειρά τις να μειωθή το γόητρον της ημέρας, διά της άναμίξεως άλλων αισθημάτων εις εκείνα άτινα έπρεπε να πληρώσι κατά την έθνικήν έορτήν τάς καρδιάς όλων ήμών. Όμιλος τριάκοντα περίπου άνθρώπων, παρά την αύλειον θύραν του ήμετέρου Βουλευτου κ. Γεωρ. Ρούφου, ήρξατο κραυγάζων ύπερ της άντιπολιτεύσεως μετά το τέλος της δοξολογίας, έν τη πεποιθήσει ίσως ότι το εκεί συωστικόμενον πλήθος ήθελε συμμεθέξει της άκαίρου ταύτης διαδήλώσεως. Ευτυχώς το πλήθος διήλθε σύσσωμον πρό του όμίλου μετ' έκφραστικής άδιαφορίας, πολλοί δε έξ αυτου και δυσφορούντες επί τοις γενομένοις, ουτω δε οι διαδηλούντες δέν κατώρρωσαν να τύχωσι μιμητών, καιτοι κραυγάζοντες μ' όλην την δύναμιν των πνευμόνων των, παρέμειναν δε μέχρι τέλους όσοι άπ' αρχής ήσαν. Καί το έσπέρας έπίσης έγένετο παρά των ιδίων παρομοία άποπειρα μετά μουσικής μάλιστα, άλλ' έσχε τ' αυτά της πρωίας τ' άποτελέσματα. Το διάβημα τουτο άπεδοκίμασθη ένταύθα ζωηρώς, όχι βεβαίως έκ πνεύματος εύνοϊκού προς την Κυβέρνησιν, άλλ' ως έν μελανόν στίγμα εις την λαμπρότητα της έορτής, ήτις ένεπνεεν άλλα αισθήματα, ή τά της μικροπολιτικής και της πολιτικής ραδιουργίας. Χαίρομεν ότι οι ήμετεροι συμπολίται έδειξαν και έν τούτω την χαρακτηρίζουσαν αυτους νοημοσύνην και έδωσαν έν έκφραστικόν μάθημα εις τους μη σεδομένους τά αισθήματά των και εύτελή έχοντας ιδέαν περί αυτών. Άλλ' ίσως δέν άντιπαρήλθε το άτυχές έκείνο γεγονός άνευ άποτελέματος; ίσως υπέμνησεν εις πολλούς τά αίτια της άκαίρου πολιτικής φιλοτιμίας και των προσωπικών παθών, εις ά και ό Ιερός ήμών άγών όφείλει την έν μέρει άποτυχίαν του και ό μετέπειτα έθνικός ήμών βίος την στεριότητα αυτου εις γενναία έργα. Τοιαύτας άναμνήσεις δέν έπρεπε να μάς άναπολεί ή ημέρα της 25 Μαρτίου, άλλ' άφοϋ όπας δήποτε τάς έφερον εις το μέσον, καλόν είναι να διδαχθώμεν και έξ αυτών.

Παρεκλήθημεν να δημοσιεύσωμεν ότι το γραφείον της ένταύθα Αρχιεπισκοπής ούδαμώς λαμβάνει ύπ' όψιν τάς εις αυτό άπευθυνομένας άνωμόμους έπιστολάς, ή παρομοίας καταγγελίας, ποιείται δε δι' ήμων δήλον ή Αρχιεπισκοπή ότι είναι πάντοτε πρόθυμος ν' άκούση τάς παρατηρήσεις παντός πολίτου προσερχόμενου αυτη και να λάβη ύπ' όψιν οιάδήποτε παράπονα ήθελε κρίνει εύλογα, υποβαλλόμενα αυτη διά του προσήκοντος τρόπου.

— Ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος ήμών κ.

Καλογεράς την προχθές τετάρτην ωμίλησεν εν τῇ ἐνταῦθα Σχολῇ τοῦ Θεοῦ ὠραιότατον λόγον ἀεπὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅν προέθετο ν' ἀπαγγείλῃ κατὰ τὴν 25 Μαρτίου.

— Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα καὶ τὴν ἐπομένην ἐκηδεύθη ὁ συμπολίτης ἡμῶν Σπυρ. Πράξιμος ἐξ Ἠπείρου, ἀνὴρ καλὸς κάγαθός καὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐμπόρων τῆς πόλεως. Ἀφίκει εἰς τὰ τέκνα τοῦ ὄνομα ἐντιμον, πολὺ δὲ πένθος εἰς αὐτὰ καὶ τὴν ἀξιότιμον σύζυγόν του.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὴν νύκτα τῆς 26ης πρὸς τὴν 27ην Μαρτίου ἐν τῷ μαγειρείῳ τοῦ Λεωνίδα Λαμπρίου ὁ Ἕλλης Ἀσημακόπουλος ἐτραυματίσθη διὰ ποτηρίου εἰς τὴν κεφαλὴν τὸν ἐν ἐσχάτῃ κραιπάλῃ διατελοῦντα Δημήτριον Γεωργακόπουλον.— Μαρτίου 28— Ὁ Γεώργιος Κόλιας ἐκ Λημψόωνος, ἐργαζόμενος ἐν τινὶ οἰκίᾳ, κατέπεσεν ἐκ τοῦ τοίχου καὶ ἐτραυματίσθη κατὰ τὴν κεφαλὴν οὐχὶ ἐλαφρῶς, μετὰ χθὴ δὲ πρὸς νοσηλείαν εἰς τὸ δημοτικὸν νοσοκομεῖον.

Δικασθέντες ἐνώπιον τοῦ πταισματοδικείου κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 26ης καὶ 29ης Μαρτίου κατεδικάσθησαν οἱ ἀδελφοὶ Κωνστ. καὶ Νικόλ. Κυριακόπουλοι εἰς πρόστιμον δραχ. 5 ἕκαστος, διότι ἐπέτρεπον νὰ παίζωνται ἐν τῷ ζαχαροπλαστείῳ τῶν τυχηρὰ παιγνίδια, Ἀνδρέας Χέρτης, Δημήτριος Κορομπύλης, Ἰωάννης Φιλίππακης, Μιχαὴλ Μένιος, Παναγ. Μπέσης, Κωνστ. Καραγιώργος, Νικόλαος Κορομπύλης εἰς πρόστιμον δραχ. 30 ἕκαστος, διότι ἐπώλουν ῥάλα μεμνημένον με ὕδωρ, Πέτρος Σταυρόπουλος εἰς πρόστιμον δραχ. 35, διότι εἶχεν ἀνοικτὸν τὸ οἶνοπωλεῖον του μετὰ τὴν ὠρισμένην ὥραν. Σπύρος Παπαδόπουλος εἰς πρόστιμον δραχ. 30, διότι ἐπώλει ἄρτους ἐλλιπεῖς κατὰ τὸ βάρος, Α. Παπαγιάννης εἰς πρόστιμον δραχ. 30, διότι ἐπώλει ὑφάσματα διὰ πῆχους ἐλλιποῦς, Χρήστος Γερασιμόπουλος εἰς πρόστιμον δραχ. 3, διότι ἐπροξένησε βλάβην εἰς κτήματα διὰ βροσκῆς τῶν ζώων του, Χαραλ. Κασαπόπουλος εἰς πρόστιμον δραχ. 9, διότι εἶχε κατελιγμένον τὸ πεζοδρόμιον. Παναγ. Μέρμιγγας εἰς πρόστιμον δραχ. 3 διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, Διονύσιος Μπαζιβάνης εἰς πρόστιμον δραχ. 25 διότι εἶχεν ἀνοικτὸν τὸ καφνεῖόν του μετὰ τὸ μεσονύκτιον, Παναγ. Κρίθης καὶ Φώτης Γιαννόπουλος εἰς πρόστιμον δραχ. 5 ἕκαστος, διότι ἐπροξένησαν βλάβην εἰς κτήματα διὰ βροσκῆς τῶν ποιμνίων τῶν, Χρήστος Πανουτσόπουλος, Ἀναστάσιος Παναγόπουλος, Φώτης Ευπολιάς, Δημήτριος Ευπολιάς, Κωνστ. Γρηγορόπουλος, Δημήτριος Ἀντωνόπουλος, Γεώργιος Ἀντωνόπουλος, εἰς πρόστιμον δραχ. 20 ἕκαστος, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, Νικόλαος Φιλίππου εἰς πρόστιμον δραχ. 5, διότι εἶχεν ἀνοικτὸν τὸ καφνεῖόν του πρὸ τῆς ὠρισμένης ὥρας τὴν Κυριακὴν.

Δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως δημοσιευθείσης τῇ 22 Μαρτίου ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου ἐκανονίσθη ὡς ἐξῆς: Ἄρτος πρώτης ποιότητος συμμυγαλτικός (ἢ λεγόμεναις πιτσούνες) πρὸς λεπτά νέα 44 ἢτοι παλαιὰ 48 κατ' ὄκαν, ἄρτος πρώτης ποιότητος γάσικος πρὸς λεπτά ν. 42, ἢτοι παλ. 46, καὶ ἄρτος δευτέρας ποιότητος πρὸς λεπτ. ν. 33, ἢτοι παλ. 36 κατ' ὄκαν.

(ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἀστυνομίας)

Τὰ τῆς πτωχεύσεως τοῦ κ. Π. Ἀνοῖνου ἐνδιαφέρουσι τὴν ἡμετέραν ἀγορὰν ὑπὸ πολλὰς ἐπιπτώσεις, διότι εἰς αὐτὴν ἀμέσως ἐνέχονται ἀξιότιμοι συμπολίται καὶ διότι ὁ κ. Ἀνοῖνος σπουδαῖον διεδραμάτισε πρόσωπον ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῆς σταφί-

δος καὶ διότι ἡ ἐν γένει στάσις του ἀπέναντι τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς, κατὰ τὸ μακρὸν αὐτοῦ στάδιον δὲν εἶναι ἀξιόμειπτος. Διὰ τούτους λόγους τούτους τὸ ἀτύχημά του δέον νὰ προσδιορισθῇ ὅσον οἶόν τε ἀκριβῶς, τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ἕσω ἀνακριβεῖς περὶ αὐτοῦ πληροφορίες συνεσκότισαν τὴν θέσιν του καὶ ἐθεσαν ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὴν καλὴν αὐτοῦ πίστιν. Ἐξ ὧτων περὶ τῆς πτωχεύσεως ταύτης διεδόθησαν, ἐπιστεύθη παρὰ πολλῶν ὅτι ὀφειλὴ πολλῶν χιλιάδων λιρῶν δὲν δικαιολογεῖται ἀποχρῶντως, ἐκ τοῦ κάτωθι ὅμως δημοσιευμένου ἀποσπάσματος τῆς ἐπισήμου μεταγενεστέρως ἐξομολογήσεως τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ κ. Ρόγκερ, προσδιορίζεται τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς τοῦ κ. Ἀνοῖνου, ὁ χρόνος καθ' ὃν αὕτη ἐπραγματοποιήθη καὶ τὰ αἰτία τῆς ὑπάρξεώς της, ἅτινα δύνανται νὰ χαρακτηρίσωσι τὸ ἀτύχημα τοῦ κ. Ἀνοῖνου καὶ νὰ δώσωσι τὰ στοιχεῖα τῆς ἐκτιμήσεώς του.

— Συνεδρίασις τοῦ Δικαστηρίου τῆς Λιβερπούλ τῆς 12)24 Μαρτίου ε. ε. ἡμέραν Δευτέραν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως «Δάρτ καὶ Ρόγκερ.» Ἀπόσπασμα τῆς πρὸς τὸ δικαστήριον ἐξομολογήσεως τοῦ κ. Ρόγκερ, παριστάμενος τὴν ἐταιρίαν του, ἀφηρὸν δὲ τὸν κ. Ἀνοῖνον.

— Ἐρώτησις.— Ἐπιθυμῶ πρὸ παντὸς νὰ σᾶς ἐρωτήσω περὶ τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ κ. Ἀνοῖνου. Ὁ κ. Δάρτ ἀπεχώρησε τῆς ἐταιρίας τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1882; Ἀπάντησις.—Μάλιστα.—Ἐρ.— Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ὁ Ἀνοῖνος σᾶς ὤφειλε λιρ. 35,000. Ἀπ.—Σχεδόν. Ἐρ.—Ὅταν ὁ κ. Δάρτ ἀπεσύρθη ἀνελάβετε σεις τὰ χρεῖα τῆς ἐταιρίας; Ἀπ.—Τὸ ἐπραξα. Ἐρ.—Καὶ εἰς αὐτὸν (τὸν Δάρτ) ὤφειλατε νὰ πληρώσητε χρηματικὸν τί ποσόν; Ἀπ.—Ναί. Ἐρ.—Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἶχατε πρᾶγμα εἰς χεῖρας σας, ἀπέναντι τῶν 35 χιλ. λιρῶν; Ἀπ.—Νομίζω ὅτι εἶχαμεν περὶ τὰς 2 ἢ 3 ἢχιλ. λιρῶν. Ἡ ἐκκαθάρισις λογαριασμοῦ ἐσοδείας γίνεται τὸν Ἰούνιον καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἐσοδείαν τοῦ 1882 ὑπῆρξεν ἄλλα ζήμια, ὥστε ἐν τέλει τοῦ Ἰουνίου 1883 ὁ Ἀνοῖνος ἔμεινε νὰ ὀφείλῃ περὶ τὰς 45 χιλ. λιρ. Ἐξακολουθήσαμεν νὰ τοῦ παρέχωμεν τὰ μέσα νὰ ἐργάζηται πρὸς τὸ συμφέρον ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.— Ὁ Εἰσηγητὴς διακόπτει λέγων ὅτι ἀπὸ τὴν ἀλλογραφίαν ἐμφαίνεται ὅτι καὶ πρὶν τῆς διαλύσεως τῆς ἐταιρίας ὑπῆρχον ἀμφιβολαὶ περὶ τῆς φερεγγυότητος τοῦ Ἀνοῖνου.—Κατ' ἐρώτησιν τοῦ κ. Μονλχόλννδ ὁ Πτωχὸς ἀπήνησεν ὅτι. Ἐὰν ἐπῆρχοντο ἐπικερδεῖς ἐσοδεῖαι τὸ χρέος τοῦ Ἀνοῖνου ἤθελε μειωθεῖ. Καὶ πρᾶγματι ὑπῆρξαν κατ' ἐξακολούθησιν τέσσαρες ἐσοδεῖαι πολὺ ἐπιζήμια, ὅλοι δὲ οἱ ἐμπορευόμενοι τὸ εἶδος αὐτὸ δύνανται νὰ μαρτυρήσωσι ὅτι καὶ τὸ ἔτος 1883 ὑπῆρξε καταστρεπτικὸν ἔτος. Ἐν ἀποτέλεσμα καλῆς ἐσοδείας ἤθελε μᾶς κάμει διαφορὰν μετὰ τοῦ Ἀνοῖνου τοῦλάχιστον δεκακισχιλίων λιρῶν.

Ἀριθ. 14,393
Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Πατρῶν
Λεωνίδα Μ. Κούκας

ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος.
Πρὸς τοὺς ἀναγγελλαντας, ἑαυτοὺς δανειστάς Σπυρίδων Σκλαβούνην ἑμπορον, κάτοικον Πατρῶν, Παναγιώταν Κανελλοπούλου χήραν Π. Γαρουφαλῆ κάτοικον ἐπίσης ὡς ἐπίτροπον τοῦ ἀνιήκου ἐγκύνου τῆς Παναγιώτη Ἀνδρ. Γαρουφαλῆ.

Καλῶ ὑμᾶς κατὰ τὸ ἄρθρον 989 τῆς Πολ. Δικονομίας νὰ μοι προσαγάγητε ἐμπροθέσμως ἐντὸς εἴκοσι ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νομίμου κοινοποιήσεως τῆς παρουσίας προσκλήσεως τὰ δικαιολογητικὰ τῶν ἀπαιτήσεων ὑμῶν ἔγγραφα καὶ λάβητε γνῶσιν τῶν προσαχθησόμενων ἐπὶ τῆς διανομῆς τοῦ ἐκπληστηριασμοῦ τῶν ἀναγκαστικῶς ἐκποιηθέντων ἐνωπιόν μου κτημάτων καὶ σταφίλοκαρποῦ τῶν κληρονόμων Ἀνδρ. Γαρουφαλῆ.

Ἡ ἐκπρόθεσμος προσαγωγή καὶ αἱ βραδύτερον γενόμεται παρατηρήσεις καθίστανται παρ' ἡμῶν ἀπαράδεκται.

Ὁ ἀρμόδιος δικαστικός κλητὴρ παραγγέλεται νὰ ἐπιδώσῃ ἀντίγραφον τῆς παρουσίας εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω καὶ εἰς τὴν Παναγιώταν χήραν Π. Γαρουφαλῆ ὡς ἐπίτροπον τοῦ ἀνιήκου ὀφειλέτου ἐγκύνου τῆς Παναγιώτου Ἀνδρ. Γαρουφαλῆ κατοίκου Πατρῶν, εἰς τὸν Γεώργιον Γιαννακόπουλον δικαστικὸν παρεπίτροπον τοῦ ὀφειλέτου Διονυσίου Ἀνδρ. Γαρουφαλῆ ὡς κληρονόμου τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀνδρ. Γαρουφαλῆ καὶ τῆς ἀδελφῆς του Εὐγενείας Ἀνδρ. Γαρουφαλῆ κληρονόμων τοῦ αὐτοῦ πατρὸς, εἰς τὴν Ἑλένην χήραν Ἀνδρ. Γαρουφαλῆ, κάτοικον Πατρῶν ὡς ἐπίτροπον τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου Διονυσίου Γαρουφαλῆ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ιδιότητος του, καὶ εἰς τὴν ἐπισπεύδουσαν Ἑλένην Σπανοπούλου χήραν Ἀνδρ. Γαρουφαλῆ ἀτομικῶς κάτοικον Πατρῶν καὶ ἐνεργήσῃ τὴν δημοσιευσιν διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ὁ σφορολογούμενος.

Ἐγένετο ἐν Πάτραις τὴν εἰκοστὴν ἔκτην τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ τετάρτου ἡμέραν Δευτέραν ἐν τῷ γραφείῳ μου κειμένῳ ὑπὸ τὴν ἐν τετραγώνῳ δεκάτῳ πέμπτῳ τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν οἰκίαν τοῦ Ν. Θωμοπούλου.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Γ. Σ.) Α. Μ. Κούκας
Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν Πάτρις αὐθημερὸν
Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν
(Γ. Σ.) Α. Μ. Κούκας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Γνωστοποιούμεν εἰς τοὺς ἐκκλησιαζομένους ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Παντανάσσης καὶ εἰς πάντας τοὺς ἐνωρῆτας αὐτοῦ, ὅτι ἐνεκα τῆς δυσώδους καὶ πνυγηρᾶς ἀποφράς τῆς προερχομένης ἐκ τῆς καύσεως τῶν κατασκευασμένων ἐνταῦθα νόθων κηρίων, ὁ Ναὸς ἐπρομυθεύθη κηρὸν καθαρὸν καὶ ἀμιγῆ πάσης ξένης οὐσίας τὸν ὁποῖον θέλει παραχωρεῖ εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν μετὰ τὴν ὁποίαν πωλεῖται καὶ ὁ νεκθευμένος.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὑμᾶς τε καὶ τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας ὅπως προτιμῶσιν εἰς τὸ μέλλον τὸν τοῦ Ναοῦ κηρὸν διὰ τὸ Πάσχα ὡς καὶ καθ' ὅλον τὸ ἔτος διὰ τελέσεις Γάμων καὶ μνημοσύνων.

Οἱ ἐπίτροποι

Ἐνοικιάζεται ἀπὸ 1ης προσεχοῦς Ἀπριλίου ἢ παραπλεύρως τοῦ πρακτορείου τῶν αὐστριακῶν ὁμιλοπλοίων κειμένη οἰκία τῆς Ἀσπασίας Χ. Φαρλοπούλου, πληροφορίες παρὰ τῷ Γ. Δ. Ἀθανασίου.

ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ «ΑΠΕΛΛΗΣ»

Ἐπὶ τὸν ἀνωτέρω τίτλον συνέστησα ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἑδὸν «Ἀγίου Νικολάου» ἀνωθεν τῆς Πιστωτικῆς Τράπεζης χρωματοπωλεῖον πλήρες, ἐν ᾧ εὐρύνται παντὸς εἶδους χρώματα, λινέλαια τσιμέντο, βερνίκια, γεῦτια καὶ λοιπὰ, ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασιῶν τῆς Βύρως καὶ ἐκλεκτῆς ποιότητος, ἅτινα φωλοῦνται λιανικῶς καὶ χονδρικῶς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας καὶ 25 0/0 ἐπὶ ἔλαττον τῶν εἰς τὰ ἄλλα χρωματοπωλεῖα ζητούμενων τιμῶν, διότι τὸ καταστημά μου εἶναι ἀπηλλαγμένον πολλῶν ἐξόδων. Ἀναδέχομαι καὶ ἀποστολάς τῶν εἰδῶν τούτων εἰς τὰς ἐπαρχίας ἅτινα δύναμαι ν' ἀποστέλλω καὶ παρασκευασμένα πρὸς ἐργασίαν, κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν ἐκάστου παραγγελέως ἐπιθυμίαν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ζητεῖται οἰκία διὰ κατάστημα τῆς Εἰσαγγελίας τῶν Πρωτοδικῶν, ὁ ἔχων τῆσαύτην οἰκίαν παρακαλεῖται νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως.